

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8C/126/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5316204034
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2019:5316204034.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou v právnej veci žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36234176, Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., sídlo 1. Mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47234679, adresa pre doručovanie Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany proti žalovanému W. O., R.. XX.XX.XXXX, I. XXX, XXX XX I.Š. o zaplatenie 370,47 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 299,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 299,- € od 28.5.2015 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, v rozsahu 61,42 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca na základe skutočností uvedených v žalobe zo dňa 12.5.2016, doručenej súdu dňa 20.5.2016, domáhal voči označenému žalovanému vydania rozhodnutia, ktorým by mu súd uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 370,47 €, vyčíslený úrok z omeškania vo výške 18,04 €, a úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy od 13.5.2016 do zaplatenia a nahradiť mu trovy tohto sporového konania.

2. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu bola účinne doručená v súlade s § 116 ods. 2 CSP oznámením na úradnej tabuli súdu dňom 5.12.2018, nevyjadril, v spore zostal nečinný.

3. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 297 písm. b) C.s.p. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu v zákonnej lehote, sporové strany, resp. ich zástupcovia, na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

4. Vo veci súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, najmä: predžalobnou výzvou čl. 15, podacím hárkom čl. 17, zmluvou o úvere čl. 18, úverovými zmluvnými podmienkami čl. 23 až 39, výzvou k splateniu úveru čl. 41, poštovým hárkom čl. 42 a výpisom čerpania, splátok a úhrad čl. 43. Na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav veci

5. Žalobca so žalovaným uzavreli dňa 3.12.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 4412016883, na základe ktorej bola žalovanému schválená výška úveru 299 €, celková čiastka, ktorú mal žalovaný uhradiť predstavovala sumu 375,40 €, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať formou 20 mesačných splátok po 18,77 €. RPMN bola uvedená vo výške 28,4 % a priemerná RPMN 36,3 %, ročná úroková sadzba predstavovala 25 % a termín konečnej splatnosti bol určený na deň 28.8.2016. Podľa prehľadu čerpania

a úhrad, ktorý žalobca k žalobe pripojil, žalovaný z poskytnutého úveru neuhradil žiadnu sumu. Listom zo dňa 7.5.2015 označeným ako „Výzva k splateniu celého úveru“, žalobca vyzval žalovaného, aby dlžnú sumu vyčíslenú vo výške 370,47 € uhradil v lehote 15 dní odo dňa odoslania listu. Z pripojeného poštového podacieho hárku je zrejmý dátum odoslania tohto podania dňom 12.5.2015.

6. Vzhľadom na dátum uzavretia zmluvy o pôžičke medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným - 3.12.2014, súd na vec aplikoval ustanovenia právnych predpisov účinných k tomuto dátumu.

7. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 494 Občianskeho zákonníka z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečo sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Podľa ust. § 1 ods. 2 z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 2 písm. a), b) a d) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f), j), k) ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj tieto náležitosti: c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

8. Posudzovaný právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným je od svojho vzniku zmluvným vzťahom medzi spotrebiteľom a dodávateľom a zmluva, ktorá bola medzi stranami sporu uzatvorená, je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný ako spotrebiteľ nemohol individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzatvorenie zmluvy o pôžičke. Táto zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere, keďže jej predmetom je poskytnutie úveru, ktorý sa žalovaný zaviazal žalobcovi ako veriteľovi v dohodnutých splátkach vrátiť, teda ide o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky (§ 2 písm. b) ZoSÚ). Žalobca bol v čase uzavretia zmluvy v postavení veriteľa a zároveň dodávateľa (§ 3 ods. 1 ZoSÚ v spoj. s § 52 ods. 2 OZ) s poukazom na predmet podnikania a žalovaný bol v postavení spotrebiteľa, pretože pri uzatváraní zmluvy o pôžičke nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (táto okolnosť z pripojenej zmluvy nevyplýva a žalobca opak tohto postavenia žalovaného nepreukázal žiadnymi dôkazmi, resp. ani netvrdil). Tento právny vzťah sa preto spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (z. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, príp. zákon o ochrane spotrebiteľa).

9. Na základe výsledkov dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná len čiastočne. Nebolo sporné a zo skutkových zistení bolo jednoznačne preukázané, že na základe zmluvy o poskytnutí úveru žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 299 €, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť formou mesačných splátok po 18,77 €. Súd zmluvu podrobil preskúmaniu zákonom predpísaných náležitostí, pričom dospel k záveru, že niektoré z nich v zmluve absentujú, čo má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd zdôrazňuje, že predmetný úver bol spotrebiteľovi poskytnutý dodávateľom, a teda spotrebiteľ legitímne očakával, že dodávateľ bude pri poskytovaní úveru postupovať voči nemu s odbornou starostlivosťou tak, ako mu to ukladá zákon. Spotrebiteľ v zásade uzatvára úverovú zmluvu s dôverou v pravdivosť a hodnovernosť údajov, ktoré dodávateľ pripraví v písomnej podobe a predloží spotrebiteľovi na podpis. V tomto smere legitímne očakávania spotrebiteľa naplnené neboli. Dodávateľ ako odborník musel vedieť o obsahových náležitostiach zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu zo spotrebiteľského úveru.

10. Súd pri skúmaní zmluvy z pohľadu jej zákonných náležitostí zistil, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje predpoklady použité pre výpočet RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j)), výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k)) a ani označenie adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c)).

11. Predmetná zmluva neobsahuje náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. c) ZoSÚ, a to adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Ak by sa i požadovaný údaj uvádzal v obchodných podmienkach, uvedené by nepostačovalo, pretože z dôvodu, že ide o náležitosť zmluvy vyžadovanú zákonom, uvedený údaj musí byť uvedený zreteľne a výslovne v rámci ustanovení zmluvy.

12. Uvedené sa týka aj predpokladov použitých pre výpočet RPMN, ktoré nie sú v texte zmluvy obsiahnuté. Pokiaľ by aj boli uvedené napríklad v obchodných podmienkach, ktoré žalobca k žalobe

pripojil, vo vzťahu ku ktorým však neprodukoval žiadne konkrétne tvrdenia, ktoré však žalovaný ale ani nepodpísal, nie je vôbec zrejmé, že by sa s nimi bol žalovaný vôbec oboznámil. Predtlačný súhlas (text pod bodom 60. zmluvy) nemožno považovať za jednoznačný bezvýhradný súhlas žalovaného, keďže znenie zmluvy nemohol ovplyvniť, ale musel zmluvu vopred pripravenú (formulárovú) ako celok prijať. K tejto náležitosti súd uvádza, že zo znenia zákonného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že v zmluve sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. V zmluve je pritom uvedený len údaj RPMN 28,4 % a priemerná RPMN 36,3%, pričom nejde ani len o údaje správne. Skutočná RPMN predstavuje 30,95 %, v zmluve uvedené percento 28,4 je teda v neprospech spotrebiteľa.

13. V texte zmluvy nie je presne uvedená ani výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, t.j. výška každej splátky istiny poskytnutého úveru, výška každej splátky úrokov poskytnutého úveru a napokon aj výška splátky prípadných poplatkov poskytnutého úveru, ak sú nejaké poplatky dojednané. V zmluve sa uvádza len výška súhrnnej splátky 18,77 € bez bližšej špecifikácie. Z citovaného ustanovenia pritom vyplýva, že nestačí uvedenie celkovej výšky splátky, ale toto musí obsahovať rozčlenenie jednotlivých čiastok - istiny, úrokov a iných poplatkov. Táto informácia je významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť (napr. na základe predloženého splátkového kalendára) ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je pre neho výhodný, prijateľný, respektíve aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej žalobcom za poskytnutý úver.

14. Súd považuje za potrebné vysporiadať sa aj so vzťahom zákona o spotrebiteľských úveroch a smernicou č. 2008/48/ES, a to aj s prihliadnutím na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 09.11.2016 pod zn. C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, v ktorom súd zmluvu o spotrebiteľskom úvere nevytýkal len absenciu výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ale aj neuviedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, údaj o RPMN a priemernej hodnote RPMN, ako aj adresy na reklamácie a sťažnosti, ktoré sú ako náležitosti zmluvy o úvere upravené nielen v zákone č. 258/2001 Z. z., tiež súčasnom zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ale aj v smernici 2008/48, pričom článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva neobsahuje všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuviedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Niet žiadnych pochybností o tom, že slovenská právna úprava ide nad rámec smernice 2008/48/ES a celkom jednoznačne požaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere definovala tak splátky istiny, ako aj splátky úrokov a iných poplatkov. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje smernica, použil by rovnakú terminológiu. Slovenský zákonodarca v právnej norme účinnej ku dňu vzniku zmluvného vzťahu (v zákone o spotrebiteľských úveroch) jasne definoval, aké následky sú s absenciou obligatórnych náležitostí spojené. Výklad zákona č. 129/2010 Z. z. nemôže narúšať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty, ktorá je v Civilnom sporovom poriadku zakotvená v čl. 2 ods. 2, v zmysle ktorej právna istota predstavuje stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Citujúc rozhodnutie Krajského súdu Žilina sp. zn. 5Co 105/2018 „ustálená judikatúra slovenských súdov podala aj podáva stabilný výklad ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch ohľadne potreby štruktúrovania splátok spotrebiteľského úveru. Preto pokiaľ aj existujú rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (v počte dva), ktoré predstavujú odklon od zaužívanej praxe a zaužívaného riešenia predmetných sporov, podľa záveru odvolacieho súdu nemožno tieto rozhodnutia považovať za ustálenú rozhodovaciu prax v zmysle čl. 2 ods. 2 CSP“.

15. V týchto súvislostiach súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/294/2017-85 zo dňa 23.04.2018, v ktorom súd druhej inštancie vyjadril názor, s ktorým sa tunajší súd stotožňuje, a síce, že „na to, aby bolo možné vykladať zákon v súlade so smernicou, je potrebné ZoSÚ novelizovať, zosúladiť s textom Smernice, inak by bola porušená zásada právnej istoty (výkladom contra legem). Následkom citovaného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ napokon je nová legislatívna zmena od 1.5.2018 (vykonaná novelou zák. č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení zákon o bankách), kde sa uvádza, že vzhľadom na toto rozhodnutie sa upravuje náležitosť zmluvy tak, že rozčlenenie sa nahrádza pojmom frekvencia. Je teda evidentné, že zákonodarca pristúpil k legislatívnej zmene. Súd nemôže vykladať

sporné ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch rovnako v prípade dvoch rôznych znení zákona len z dôvodu, aby vyhovel požiadavke žalobcu. Požadovaný výklad sporného ustanovenia bude možný pri posudzovaní zmlúv uzavretých až po účinnosti spomenutej novely (aby neodporoval princípu zákazu retroaktivity).“

16. Z dôvodu absencie vyššie citovaných zákonných náležitostí sa predmetný úver považuje za úver bez úrokov a bez poplatkov, to znamená, že žalobca má nárok len na vrátenie tých peňažných prostriedkov, ktoré žalovanému skutočne poskytol a ktoré mu žalovaný nevrátil, teda na rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru a uhradenými splátkami. Zo žalobcom predloženého výpisu čerpania, splátok a úhrad bolo preukázané, že žalovaný z poskytnutej pôžičky 299 € neuhradil žiadnu sumu. Súd preto žalobu vyhodnotil ako dôvodnú v časti o zaplatenie sumy 299 €, nakoľko túto sumu žalovaný nesporne vyčerpal a nevrátil. Vo zvyšnej časti ju z už vyššie uvedených dôvodov ako nedôvodnú zamietol.

17. Neuhradením peňažného dlhu riadne a včas sa žalovaný dostal do omeškania, preto žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania, ktorý si žalobca uplatnil v zákonnej výške. Úrok z omeškania mu súd priznal odo dňa 28.5.2015, v súlade so žalobou z nasledovných dôvodov. Žalobca úver pre jeho neplatenie zo strany žalovaného zosplatnil a žalovanému určil lehotu na dodatočné plnenie 15 dní od odoslania výzvy - zosplatnenia. Výzvu žalovaný odoslal dňa 12.5.2015, lehota na dodatočné plnenie začala plynúť dňa 13.5.2015, uplynula dňa 27.5.2015. Žalovaný je preto preukázateľne v omeškaní až od 28.5.2015. Vzhľadom k uvedenému súd žalobcovi priznal úrok z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac ako bola v čase omeškania základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Vo zvyšnej časti, za obdobie od 13.5.2015 do 27.5.2015, v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

18. O trovách tohto sporu súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, keď najskôr rozhodol o nároku na ich náhradu podľa úspechu v spore. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 270,47 € (100%), súd jeho žalobe vyhovel v časti 299 € (80,71 %), v tomto rozsahu bol žalobca úspešný. Vo zvyšnej časti predstavujúcej 19,29 % bol úspešný žalovaný. Čistý úspech žalobcu tak predstavuje 61,42 %. V tejto súvislosti súd záverom ešte dodáva, že nepatrný neúspech žalobcu bol i v časti úroku z omeškania, avšak keďže ide len o príslušenstvo pohľadávky, súd ho v rámci hodnotenia pomeru úspechu/neúspechu nezohľadňoval. O výške náhrady súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, na Okresný súd v Čadci.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa §125 ods. 3 CSP podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu. Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.